

Universitätsbibliothek Paderborn

Domus Æternitatis

Reserata, Et Ad Ingrediendum Quotidie Memoriam cogitationibus,
Intellectus considerationibus, ac voluntatis affectibus Aperta ; Serviet
quoque pro Concionibus; uti & pro Exhortationibus, in Agoniae Domini
Sodalitatibus

Domus Æternitatis Damnatae

Dirckinck, Johann

Coloniae Agrippinae, 1713

22. Mors perpetua damnatae æternitatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50700](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50700)

228 *Domus eternitatis. Consideratio*
tiae Arbitr! ô Pastor! si omnibus tuis la-
boribus & occupationibus, efficere va-
leres; ut vel una anima non odisset, non
malediceret ac blasphemaret Deum
suum in æternum: an non infinitas ma-
ledictiones & blasphemias impedires?
Et an non hæ, omnium hominum pec-
cata in hoc mundo, uti & laudes, nume-
rò longè superarent? O igitur labora,
Clama ne cesses, quasi tuba exalta vocem
tuam, & annuntia populo meo scelera eo-
rum. Isaia c. 58. 1. ut convertantur &
vivant nec cum reprobis, Deum male-
dicant in æternum.

CONSIDERATIO XXII.

Mors perpetua damnatae æternitatis.

Desiderabunt mori, & mors fugiet ab eis.
Apoc. c. 9. 6.

3. Septembris.

I. **P**Erpende, cur Damnatorum vita,
non vita, sed mors potiùs sit nun-
cupanda. Causam assignat S. Augusti-
nus L. 13. de Civ. c. 2. dicens: *In damna-*
tione novissima, quamvis homo sentire non
desi-

desinat; tamen quia sensus ipse nec voluptate suavis, nec quiete salubris, sed dolore poenalis est, non immerito mors est potius appellata quam vita. Deinde considera qualisnam mors in ergastulo illo tartareo reperiatur: scilicet mors secunda; quæ ad primam mortem nostram, & ad mortem peccati, subsequitur: estque mors amara, mors viva, mors horrenda ac perpetua. De qua potius, quam de morte temporali exclames, cum Ecclesiastico c. 41. 1. *O mors, quam amara est memoria tua!* quia fellis & amaritudinis mare immensum continet. Cogita quam amara sit memoria mortis in reis, ad furcam deductis: & ex ea amarorem mortis perpetuæ, collige. Videtis, ait S. Chrysostrimus; aliquando ad mortem quosdam adduci: quem putatis illis esse animum? viam istam ad portam usque incedentibus, quot mortibus non graviores? Quid non mallent & facere & pati, ut ab illa animi caligine & obnubilatione liberati essent? Ego multos, qui post deductionem revocati fuerant, ad regiam clementiam, dicentes audivi;

230 *Domus aternitatis. Consideratio*
divi : se neque homines velut homines
vidisse , quod animo fuissent, summope-
re perturbato , perculso & stupefacto.
Si ergo corporalis mors usque adeo
nos perterrefacit, quando æterna illa ad-
venerit, quid patiemur? Tom. 4. Hom. 8.
In epist. 1. ad Theff. c. 4.

II. Amara fuit mors Antiochi, Regis
superbi, impii & idololatræ : qui è curiu
lapsus, membra collisit, vulneratus, at-
que à Deo punitus est ; *ita ut vermes de*
corpore impii scaturirent, ac viventis in
doloribus, carnes ejus effluerent ; odore
etiam illius & fœtore exercitus gravare-
tur ; & quem nemo poterat portare ob in-
tolerantiam fœtoris, quem nec ipse ferre
poterat. Atque ita fœtentem animam
exhalavit. Lib. 1. Machab. c. 9. Amara
quidem huic regi scelesto, accidit fœda
hæc mors : verum quàm brevis, quàm
levis, imò quàm amœna censenda est, si
cum morte secunda, cum morte stygia
componatur ? Hæc enim durat in flam-
mis, persistit in tormentis, continuatur in
pœnis & cruciatibus horrendis.

III. Amara quoque mors extitit Agag
Re-

Regis Amalecitarum, qui cum se interficiendum cerneret, & offerretur Samueli tremens; dolore & angore plenus vociferabatur *Siccine separat amara mors?* 1. Reg. c. 15. 32. *Et in frustra concidit eum Samuel coram Domino in Galgalis.* Verè amara mors, quæ Regem separat à conjuge, liberis, ministris, famulis, amicis, subditis, honoribus, divitiis, & voluptatibus omnibus hujus vitæ. Verùm quid hæc mors amaritudinis habet, si cum morte Damnatorum amarissima & luctuosissima conferatur? Sanè omnis hic amaror & quasi gutta ad oceanum, arenula ad mundum universum. Amaritudinis enim finitæ ad infinitam, nulla est proportio.

Apostrophe.

O Mors secunda, minimè secunda! quia mors peccatorum pessima: *quàm amara est memoria tua!* sed longè amarior est tui experientia; at amarissima in inferno, continuatio & duratio tua perpetua. Profectò *horrendum est incidere in manus Dei viventis.* Hebr. c. 10. 31.

232 *Domus eternitatis. Consideratio*
10. 31. Et tremendum est incidere in
fauces mortis semper viventis, nunquam
morientis. Ne in has incidas, O pecca-
tor! pœnitentiam age, *fac tibi plañctum*
amarum. Jerem. c. 6. 26. *Quia ama-*
rum est reliquisse Dominum. Jerem. c. 2.
19. Amarissimum mori & non emori in
sempiternum.

4. *Septembris.*

Mors damnatorum amara, quia
angore & dolore plena. Si vidi-
sti aliquando hominem robustum vel in
lecto, vel in aqua, vel in igne, vel in fur-
ca, dirè cum morte luctuantem, sudan-
tem, tementem, frementem, palpitan-
tem, cumque angustiis maximis in ago-
ne ultimo certantem; umbram puta, re-
spectu mortis infernalis. Nec tamen,
in tantis angustiis, Deus ullâ ipsorum
commiseratione tangitur. Ratio est: quia
Deus in hac vita, proposuit ipsis mortem
& vitam; sed illi sponte elegerunt mor-
tem, peccatum & infernum: quare me-
ritò nunc eos irridet & subsannat. *In*
interitu vestro ridebo. Proverb. c. 1. 26.

illos autem Dominus irridebit. Sap. c. 4.
 18. Dominus subsannabit eos. Plal. 2. 4.
 Quin & ego plaudam, ait Dominus, manu
 ad manum, & implebo indignationem
 meam. Ezech. c. 21. 17. O amara irrisio &
 subsannatio! ô plausus deplorandus!

II. Percurre animo tuo mortes pro-
 brofas, violentas, anxias, crudeles Regum
 impiorum, ac totidem imagines stygiæ
 mortis adumbratas habebis. Julianus
 Apostata in prælio, vel ab Angelo, vel à
 Dæmone transfixus est, Teste S. Grego-
 rio Nazian. orat. 1. Valens Imperator,
 à Gothicis, in tuguriolo rustico concre-
 marus est. Anastasius fulmine improvise
 ambustus & interfectus est. Zeno ab
 Ariadne uxore vivus sepultus est. Con-
 stantinus cōpronimus moriens ac tre-
 mens exclamavit: *Vivus adhuc sum ig-
 ni inextinguibili traditus.* Taceo alios
 Imperatores, Reges, Principes, ethnicos,
 hæreticos, impios, morte crudelissimâ è
 vita expulsos. Et ecce, quot horum neces,
 tot mortis tartareæ umbras habes.

III. Idem cogita de mortibus Hære-
 sarcharum: horum enim primus Simon
 Ma-

234 *Domus eternitatis. Consideratio*
Magus, ad preces Sanctorum Petri &
Pauli, Nerone præfente, ex aëre in ter-
ram præceps corruit, crura fregit, ac
paulò post miserè interiit. Hæresiarcha
Montanus, laqueo, velut alter Judas, se-
ipsum suspendit. Manes sive Manichæus
à Persis vivus excoriatus est. Arius dy-
senteria laborans, viscera cum excre-
mentis effudit. Nestorius, lingua à ver-
mibus exesâ, miserè periit, Lutherus post
vespertinam crapulam, noctu suffocatus
est. Calvinus morbis acutissimis, colicâ,
hæmorrhoidibus, feбри, asthmate, he-
micraniâ, pituitâ, sanguinis vomitione,
ac tandem pediculis undique scaturien-
tibus, miserè interiit. [Authores & testes
vide apud Le Blanc in psal. 33. v. 22.] Et
amaras & miseras horum omnium mor-
tes, cum morte Damnatorum perenni, &
atrocissima confer: & aliud nihil nisi lu-
dum ac jocum esse videbis.

Apostrophe.

O Peccator! Imaginare tibi, quasi
jam sepultus esses in inferno, & cum
morte perpetua luctareris. O quis an-

gor,

gor, quis dolor, quis pavor, tremor, horror te occupat ! Et in his angustiis inexplicabilibus positus, solatium quæris. Sed quo te vertes ? An cum Epulone ad Patriarcham Abraham ? An, cum piis clientibus, ad Beatissimam Virginem, aut Sanctos Patronos ? Ah ! Non est jam amplius tempus misericordiæ ; sed justitiæ ac vindictæ. An ad Sanctos Angelos ? Hi *Clamant : Curavimus Babylonem & non est sanata, derelinquamus eam.* Jerem. c. 51. 9. An ad Christum Redemptorem tuum ? Sed ille oggerit : Quoties volui te congregare sub alas meas, sicut gallina congregat pullos ; sed noluisti : extendi manum meam & despexisti : quare in interitu tuo sempiterno ridebo. O igitur sic modò vive, ut semper vivas & morte non moriaris æterna !

5. Septembris.

I. Denique ut clariùs videas, quàm amara, & horrenda sit in Orco mors æterna : cogita Deum omnipotentiam suam, in unum colligere omnes dolores, angustias, cruciatus, luctus, agones
 omnium

236 *Domus eternitatis. Consideratio*
omnium pereuntium in diluvio mundi
omnium igne sulphureo absumptorum
in pentapoli ; omnium SS. Martyrum,
omnium reorum supplicio affectorum,
inò omnium mortalium, quotquot ab
Adamo, usque ad hunc annum 1712.
quo hæc scribo, inò usque ad finem
mundi mortui sunt ac morientur. Dein-
de cogita te hodiernâ die hæc omnia to-
lerare ; crastino verò in Inferno mortem
damnatorum gustare ; crede mihi, om-
nia ista, respectu hujus, non nisi punctu-
ram acûs esse, verè asseverares. O quàm
igitur horrenda, quàm tremenda es æter-
na mors ! Rationem quæris ?

II. Est enim mors viva : est vita sem-
per moriens, & mors semper vivens ;
hanc autem tolerare sine fine, sine cessa-
tione, quis capere, quis explicare valet ?
Mors depascet eos. Psal. 48. 15. In quæ
verba Doctor mellifluus : *Mors depascet*
eos, quia semper moriuntur ad vitam, &
semper vivunt ad mortem. Serm. 2. de
trip. cust. *Ut mors eis adsit ad supplicium,*
& desit ad finem, inquit S. Augustinus L.
19. de civ. c. 20. Ad stipulatur his M. Gre-
gorius,

gorius, L. 15. Moral. *Luet, ait, qui fecit mala, & non consumetur: quia cruciatur & non extinguitur, moritur & vivit, deficit & subsistit, finitur semper & sine fine est.* O dura! ô nunquam præteritura aut interitura mors!

III. In paradiso, ut docet Magister sententiarum in 2. dist. 19. habuit homo, *posse non mori*, quia poterat non peccare. In cælo habebit, *non posse mori*, ob gloriam & dotem impassibilitatis. In hac vita: *posse mori, & non posse non mori.* Sed in inferno, quid habebit? *Mori & non posse mori.* Id est semper mori, & nunquam emori posse, aut mortem finire. Perpende hoc bene, ô homo! si mors triduana, ejusque agon & lucta, omnes ad compassionem movet intuentes; quid erit lucta mortis avernalis, non triduana, non menstrua, non annua, non secularis; sed sæculorum infinitorum? O quis non horreat? Talis autem est mors miseris in gehenna; mors sine morte, finis sine fine, quia ibi mors vivit, & finis semper incipit.

Apostrophe.

O Mors dura, mors amara, mors viva, mors æterna, mors perpetuis lacrymis deploranda ! Quis cor adeo chalybeum habet ; ut te non reformidet ? O mors immortalis, quanto dulcior esses, si vitam adimeres ! Sed *in diebus illis, quærent homines mortem, & non invenient eam ; desiderabunt mori, & mors fugiet ab eis. Apoc. c. 9. 6.* Et tamen mors hæc terribilis, tibi, ô Peccator ! & omnibus in crimine lethali morientibus, est certissima. Morere ergo, si sapias, in tempore ; ne moriaris in æternitate : morere tibi, morere propriæ voluntati, peccatis, vitiis & concupiscentiis tuis ; si mortem semper viventem experiri nolis, quâ nihil pejus aut gravius reperiri potest : nam teste S. Augustino : *Nulla peior, nulla gravior mors, quàm ubi non moritur mors.*

CON